

คำอธิบายการใช้งาน

1. เอกสารฉบับนี้ผ่านกระบวนการแปลงภาพเป็นอักษรด้วยเทคนิคการรู้จำอักขระด้วยแสง (OCR หรือ Optical Character Recognition)
2. จัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ในการอ่านและการสืบค้น
3. การคัดลอกข้อความเพื่ออ้างอิง (Quotation) ควรตรวจสอบความถูกต้องจากไฟล์ต้นฉบับอีกครั้ง
4. การสะกดคำอาจมีความแตกต่างในแต่ละยุคสมัย
5. การแปลงภาพเป็นอักษรยึดต้นฉบับเป็นหลักไม่มีการแก้ไข

จัดทำโดย

กลุ่มงานพัฒนาทรัพยากรสารสนเทศ

สำนักวิชาการ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓๒

(สมัยสามัญ)

วันศุกร์ที่ ๒๘ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑ ถึง ครั้งที่ ๕๙ (สมัยสามัญ) พ.ศ. ๒๕๖๕

สารบัญ

ครั้งที่ ๓๒/๒๕๗๕	
ที่ประชุม รับรองสภาการประชุมครั้งที่ ๓๐/๒๕๗๕	๓๒๑
ประธานคณะกรรมการราษฎร แกลงขออนุมัติ	
แก้ร่างพระราชบัญญัติ ลดอัตราเก็บเงินอากรส่วนใหญ่	
พุทธศักราช ๒๕๗๕	๓๒๑-๓๒๒
ญัตติของคณะกรรมการราษฎรว่าด้วยร่างพระราช	
บัญญัติยกกรมฤดก พุทธศักราช ๒๕๗๕	๓๒๒-๓๓๒
ตั้งอนุกรรมการไปพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ	
อกรมฤดก พุทธศักราช ๒๕๗๕	๓๓๒-๓๓๕
ประธานสภาแจ้งเรื่องหมออาเธอร์ แมคโดนัลด์	๓๓๕-๓๓๖

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๓๒/๒๕๗๕
วันศุกร์ที่ ๒๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๗๕
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม
เปิดประชุมเวลา ๑๖.๑๕ นาฬิกา
สมาชิกมาประชุม ๕๒ นาย

ประธานสภาฯ กล่าวว่า รายงานการประชุมครั้งที่ ๓๐ ได้
วางให้อ่านตามระเบียบแล้ว ถ้าไม่มีผู้ใดคัดค้านอย่างไร ขอให้เป็น
อันว่าที่ประชุมนี้รับรองรายงานฉบับนั้น ไม่มีใครคัดค้าน ประธาน
สภาฯ กล่าวต่อไปว่า อนึ่งวันนี้คณะกรรมการราษฎรได้เสนอญัตติขึ้น
มา คือ ร่างพระราชบัญญัติยกกรมฤดก พุทธศักราช ๒๕๗๕ ดังที่
ได้คัดสำเนาแจกทั่วกันแล้ว ซึ่งจะได้ปรึกษาต่อไป

ประธานคณะกรรมการราษฎร แถลงว่า ก่อนที่จะกล่าวถึงเรื่อง
ร่างพระราชบัญญัติยกกรมฤดก ขอแถลงเรื่อง พระราชบัญญัติลด
อัตราเก็บภาษีอากรส่วนใหญ่ที่สภาได้ พิจารณาผ่านแล้วเมื่อคราว
ประชุมครั้งก่อนอีก คือว่าเมื่อได้พิจารณาไปเสร็จแล้ว ได้ไปดู
อีกที่หนึ่ง ปรากฏในบัญชีว่าได้ตกไป ในบัญชีว่าหมากทุก ๆ ชนิด
ต้นละ ๑ สตางค์ แต่ในตอนท้ายปลายบัญชีเก่ามีว่า “หมากเล็ก

สูง ๑ ศอก ๒ ตัน ๑ สตางค์” มาบัดนี้เราได้คิดลดอากรนี้ลงแล้ว จึงเห็นว่าสำหรับที่ได้ พิมพ์ตกไปนี้ คือ “หมากเล็กสูง ๓ ศอก ๒ ตัน ๑ สตางค์” นั้นไม่ควรเก็บนั้นไม่ควรเก็บทีเดียว และถ้าที่ประชุมนี้เห็นว่าไม่ควรเก็บแล้ว ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินั้นให้เติมความว่า “แต่หมากเล็กให้ ยกเว้นไม่เก็บภาษี)” ลงข้างใต้ความว่า “หมากทุกชนิด” เพราะ ฉะนั้นจึงขอเสนอเพื่อความเห็นชอบของที่ประชุม

ประธานสภาฯ ได้ถามความเห็นต่อที่ประชุมและมีได้มีผู้ใดคัดค้าน เป็นอันว่าที่ประชุมอนุมัติให้จัดการแก้ไขได้ตามที่ประธานคณะกรรมการราษฎรเสนอนั้น

ประธานคณะกรรมการราษฎร แถลงว่า ภาษีเรื่องมฤตกนี้เป็น ภาษีอย่างหนึ่งที่บ้านเมืองทั้งหลายเขามีกันทั้งนั้นแล้ว ซึ่งเป็นภาษีที่สมควรจะมีเป็นอย่างยิ่ง วิธีเก็บมี ๒ วิธี บางเมืองก็ใช้ ๒ วิธี รวมกัน บางเมืองก็ใช้วิธีเดียว วิธีเก็บอย่างที่ ๑ คือ เอามฤตกมา กองเป็นกองใหญ่ก่อนแบ่ง เมื่อชำระหนี้สินทั้งหลายแล้ว ก็หักเงินค่า ภาษีออกจากเงินนั้น เหลือเท่าใดก็แบ่งกันระหว่างผู้รับมฤตก อีก วิธีหนึ่ง คือแบ่งเสียก่อนตามกฎหมาย ใครได้มากได้น้อยเท่าใดเสร็จ แล้วจึงเก็บภาษีจากส่วนแบ่งที่หนึ่ง ประเทศอังกฤษเก็บจากกอง มฤตกก่อน และเมื่อแบ่งก็เก็บอีกที่หนึ่ง ฝรั่งเศสทราบว่าเก็บวิธี เดียว คือแบ่งเสียก่อนจึงเก็บจากส่วนแบ่งทีเดียว ส่วนของเรา คิดว่าฐานะของเราเวลานี้ไม่มีศาล Probate วิธีการแบ่งมฤตกยุ่งเหยิง

ที่จะทำให้คล่อง สะดวกง่ายขึ้นยากเต็มที่ ถ้าจะเก็บอย่างวิธีแรก คือ เก็บจากกองมรดก คือเอามรดกมากองแล้วเก็บนั้น เห็นว่าเป็นวิธีที่ง่าย อีกอย่างหนึ่งวิธีตั้งอัตรา (Scale) มีอีกวิธีหนึ่ง คือเขาตั้งกำหนดอย่างน้อยไว้ตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ต่ำแล้วสูงขึ้นไป เราได้คิดว่าสำหรับมรดกน้อยจะเก็บภาษีก็ไม่ควรเพราะต้องแบ่งแยกกันไป ระหว่างผู้รับมรดก อีกประการหนึ่ง ก็ได้น้อยด้วย ฉะนั้นจึงตั้งอัตราไว้ ๒๕,๐๐๐ บาท และตั้งต้นเก็บแต่ ๓ % ขึ้นไป ตามจำนวนมรดกที่มีอยู่ อีกประการหนึ่งที่เราทำอย่างนี้คิดว่าคนยากจนสักหน่อย กล่าวคือคนมีมรดกน้อยก็ไม่ได้รับความเดือดร้อนหรือแบ่งออกไปได้คนละเล็กละน้อยก็ไม่ต้องเสียภาษี แต่คนที่มียากที่เสียตามมากขึ้นตามส่วน อีกประการหนึ่งคิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่และเป็นเรื่องสำคัญ ถ้าหากว่าที่ประชุมจะปรารถนาตั้งอนุกรรมการไปพิจารณาก็ไม่ขัดข้อง ทั้งขอเสนอให้แก้ไขเพิ่มเติมในร่างที่เสนอดังนี้ คือมาตรา ๖ (ค) วรรคที่ ๓ บรรทัด ๓ ให้ตัดคำว่า “เพื่อเหตุอย่างอื่นนอกจากการสมรสของผู้รับ” ออก และแก้คำว่า “หนึ่งปี” เป็น “สามปี” กับมาตรา ๓๐ (ข) คำว่า “หนึ่งปี” แก้เป็น “สามปี”

นายสงวน ตุลารักษ์ ถามว่า กฎหมายอังกฤษ ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น อเมริกา และอิตาลี เก็บภาษีอย่างมากก็เปอร์เซ็นต์

พระยาศรีวิสารวาจา ตอบว่า วิธีเก็บผิดกัน เพราะฉะนั้นอัตราภาษีจึงต่างกัน วิธีเก็บเราทำอย่างที่เราเรียกว่า Estate duty คือเก็บใน

กองมฤตกรรมกัน และเป็นวิธีใช้ในอังกฤษ สำหรับภาษีนี้อาจเก็บตั้งแต่ ๑ % ถึง ๔๐% เป็นอย่างสูง ซึ่งคิดเก็บจากกองมฤตกและจำนวนเงินมฤตกที่วางอัตราไว้ถึง ๒ ล้านปอนด์ ซึ่งเทียบเท่าสี่ล้านบาท ส่วนใน Continent ไม่ใช่เก็บจากกองมฤตกแต่เก็บจากรายได้ของผู้รับมฤตก ซึ่งแบ่งแยกออกไปแล้วแต่ญาติใกล้ชิดเช่นบุตรเก็บราว ๑๕ % เป็นอย่างสูง ไม่ใช่บุตรหรือญาติใกล้ชิดถัดไป ๖๐ % ถึง ๗๐ % ก็มี ที่เขาทำเช่นนี้ก็เพื่อสะดวก เพราะฉะนั้นตามกฎหมายที่เราร่างขึ้นนี้ แม้เป็นญาติใกล้ชิดหรือไม่ก็เก็บถึง ๓๐ % ซึ่งเป็นอัตราที่ไม่สูงเลย เมื่อได้เทียบกับดูกับของต่างประเทศ

นายพล สมานนท์ กล่าวว่า ในการออกพระราชบัญญัติเรา จะพิเคราะห์เก็บภาษีจากราษฎรเพียงใดหรือไม่นั้น เราต้องรู้ว่าจะให้ incident ตกอยู่แก่ผู้ใด คือตกอยู่แก่เจ้าของมฤตกหรือผู้รับมฤตก

ประธานคณะกรรมการราษฎร ตอบว่า ตกอยู่แก่ผู้รับมฤตก เพราะว่าถ้าแม่ไม่มีภาษีผู้รับก็ได้มฤตกมาก เมื่อมีภาษีก็ได้รับน้อยไปหน่อย

พระยาประเสริฐสงคราม เสนอให้อธิบาย

พระยาวิชัยราชสุนทร์ แกลงว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ควรตั้งอนุกรรมการไปพิจารณาเสียครั้งหนึ่งก่อน

พระยาปริदानฤเบศร์ รับรอง

ประธานคณะกรรมการราษฎร แกลงว่า เรื่องนี้ได้กล่าวไว้แล้วว่า เป็นเรื่องใหญ่และสำคัญ อาจจะกระทบกระเทือนถึง คนทั่วไป

เพราะฉะนั้นสมควรแล้วที่จะตั้งอนุกรรมการไปพิจารณา และ ขอเสนอ
ให้ประธานของสภานี้เป็น ประธานอนุกรรมการ พร้อมด้วย พระยา
ราชวังสัน พระยาไชยยศสมบัติ นายแนบ เพ็ลโยอิน นายแนบ เพ็ลโยอิน และหลวง
คหกรรมบดี รวมเป็น ๕ นายด้วยกัน

พระยาศรีวิสารวาจา รับรอง

นายมังกร สามเสน กล่าวว่าในการที่จะตั้งอนุกรรมการไป
พิจารณา เห็นว่าที่ประชุมนี้ควรจะวางโพลีซีในเรื่องนี้ให้ เพื่อ
ป้องกันมิให้ทรัพย์สินของผู้ตายถึงกับล้มละลาย และอีกประการ
หนึ่งทราบว่าในประเทศสวิสเซอร์แลนด์เก็บถึง ๗๕ % จากจำนวน
เงินตั้ง ๑๐ ล้าน เพราะฉะนั้นสยามเราควรที่จะเก็บให้ถึง ๕๐ %

พระยาศรีวิสารวาจา ตอบว่า ที่กล่าวว่าเขาเก็บถึง ๗๕ % นั้น
ความจริงแล้วแต่ว่าเขาเป็นญาติใกล้ชิดกันเพียงใดตั้งที่ได้พูดแล้ว และ
ทั้งจำนวนเงินก็ถึง ๑๐ ล้านบาท แต่ว่าจำนวนภาษีที่จะเสียก็คือ
ระหว่าง ๑๕ % ถึง ๗๕%

ประธานคณะกรรมการราษฎรกล่าวว่า วิธีเก็บภาษีนั้นไม่ใช่
Policy ส่วนการที่จะพิจารณานั้น ถ้าอนุกรรมการเห็นว่าจะรุนแรง
ไปก็ผ่อนผันได้

หลวงประดิษฐมนูธรรม แกลงว่า ในการที่อนุกรรมการจะไปพิจารณาร่างพระราชบัญญัติภาษีมรดกนี้ขอให้ตั้งใจเป็นกลาง ถ้าแม้ภาษีของประเทศใดเป็นหลักที่ควรนำมาใช้ เมื่อเราเห็นดีเห็นเหมาะแก่ประเทศสยามก็ดำเนินไปได้ ส่วนปัญหาที่นายมังกร สามเสน เสนอขึ้นมา และซึ่งประธานคณะกรรมการราษฎร ได้ตอบว่าถ้าอนุกรรมการเห็นว่ารุนแรงจะคิดผ่อนผันก็ได้ นั้น เรื่องที่อนุกรรมการมีสิทธิที่จะพิจารณา อีกประการหนึ่งต้องคิดถึงเรื่องการเลี้ยงภาษี เช่นกับว่าตัวมีอายุมากเห็นว่าจะอยู่ไปอีกไม่กี่ปี เมื่อเช่นนั้นก็เลี้ยงเสียที่จะไม่ยอมเสียภาษีมรดก เหตุฉะนั้นจึงได้คิดยืดเวลาออกไปจาก ๑ ปี เป็น ๓ ปีดังที่ขอแก้ไปแล้ว ทั้งนี้เพื่อขยายเขตต์เวลาในการเลี้ยงภาษีให้มากขึ้นและตัดการให้เนื่องจากการสมรสออกเสีย เพราะถ้าไม่ตัดก็จะเป็นช่องทางให้เลี้ยงภาษีได้ อีกขณะที่ยังเรื่องนี้ก็ได้ระลึกถึงการเก็บภาษีบางประเทศที่เก็บภาษีการให้ในระหว่างบุคคลสองฝ่ายเมื่อมีชีวิตอยู่ แต่ว่าทางเจ้าหน้าที่เห็นว่า การเก็บภาษีให้สำหรับประเทศสยามเวลานี้ลำบาก เพราะเรามีคนนำเงินฝากแบงก์ไม่มากมายนัก ไม่เหมือนกับต่างประเทศ เพราะฉะนั้นในการที่อนุกรรมการจะไปพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ ถ้าจะคิดแก้ไขป้องกันมิให้คนหลีกเลี่ยงภาษีได้แล้วก็จะเป็นการดียิ่งขึ้น

ประธานสภาฯ แกลงให้เปลี่ยนภาวะที่ประชุมเป็นอนุกรรมการ
เต็มสภา และกล่าวต่อไปว่าในการที่จะวางโปสิซี การเก็บภาษีมรดก

ตั้งที่กล่าวกันมาแล้วนี้เป็นเรื่องใหญ่ ฉะนั้นจึงอยากให้ที่ประชุม
ลงมติว่า ในเวลานี้สมควรแล้วหรือยังที่จะออกพระราชบัญญัติ

พระยาวิชัยราชสุนทร กล่าวว่า เห็นจะไม่ต้องลงมติ เพราะ
เหตุว่าเท่าที่ได้ปรึกษากันมาแล้วก็ยังไม่เห็นผู้ใดคัดค้าน

พระยาปริตตานฤเบศร์ กล่าวว่า ในการที่จะคัดค้าน หรือไม่
ว่าถึงเวลาหรือยังที่จะออกพระราชบัญญัตินี้ นั้น ข้อต้นควรจะคิดเสีย
ก่อนว่าวิธีที่รัฐบาลเก็บภาษีจากราษฎรนั้นมีหลักอะไรบ้าง เมื่อคิด
อย่างความคิดธรรมดาเห็นว่า วิธีที่รัฐบาลเก็บภาษีจากราษฎรก็
เพื่อหวังจะได้เงินมาบำรุงประเทศ ช่วยราษฎรให้ได้ความปลอดภัย
มิใช่ว่ารัฐบาลเก็บภาษีโดยอยากมั่งมี ความจริงเก็บมา
สำหรับบำรุงราษฎร ซึ่งเป็นข้อหนึ่งในการเก็บภาษี ที่นี้จะกล่าว
ถึงเรื่องภาษีมรดก เห็นว่าในเมืองต่างประเทศเขามีคนที่มั่งมีเงินมาก
ซึ่งสมควรแล้วที่จะเก็บ ส่วนในเมืองเรานั้น คนที่มีเงินน้อยตัวนัก
ในขณะที่สมควรจะให้มั่งมีมาก ๆ เสียก่อน แล้วจึงค่อยจัดการเก็บ
ภายหลัง เพราะคนมั่งมีนั้นคงอยู่ในประเทศเสมอไป จะเก็บเมื่อ
ใดก็ได้ ฉะนั้นจึงอยากขอให้ที่ประชุมดำริถึงความข้อนี้ด้วย

พระยาวิชัย ราชสุนทร แกล้งว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่และ
สำคัญเห็นสมควรเลื่อนเวลาไปในสมัยที่ ๒ จึงค่อยนำพระราช

บัญญัติฉบับนี้เสนอต่อที่ประชุม เพราะคิดว่าในสมัยนั้นจะถึงเวลาสมควร โดยเหตุว่าผู้แทนราษฎรจากตำบลต่าง ๆ จะได้เข้ามาประชุมด้วยเพื่อช่วยกันคิด

พระยาปริदानุเบศร์ รับรอง

นายมังกร สามเสน กล่าวว่า ในการที่จะเก็บภาษีมรดกนั้นเคยเก็บมาแล้วในสยาม คือภาคหลวง จึงเห็นว่าในการที่จะออกพระราชบัญญัตินี้ไม่แปลก สมควรจะมีอย่างยิ่ง เพราะบัดนี้รัฐบาลจนวนควรที่จะเก็บเสียบ้าง

พระยาปริदानุเบศร์ ตอบว่า เงินภาษีมรดกเรียกว่าค่าภาคหลวงนั้น เท่าที่เข้าใจเขาเก็บค่าภาคหลวงเฉพาะเมื่อมีคดีในศาลและเป็นผู้ที่มีบรรดาศักดิ์ ตามที่กฎหมายกำหนดไว้

พระยานิติศาสตร์ ไพศาลย์ กล่าวว่า เท่าที่ได้ฟังการอภิปรายของสมาชิกบางท่านมารวมความได้ว่า นายมังกรแถลงว่าเงินภาษีมรดกเคยเก็บมาแล้วสมควรจะออกใช้อีก ส่วนพระยาปริดา ฯ เห็นว่าเคยเก็บมาก่อนนั้นเป็นค่าภาคหลวงต่างหากหาใช่ภาษีนั่น เห็นว่าแม้จะเรียกว่าภาคหลวงก็คือภาษีนั่นเอง แต่เก็บเฉพาะหมู่คนที่ศักดินาสูง ฉะนั้นการจะออกกฎหมายนี้ก็ไม่ใช่ของใหม่ และทั้งปรากฏว่าของเก่าเก็บทั้ง ๒๕ เปอร์เซ็นต์ คือมรดกแบ่งเป็น ๔ ภาคๆ หลวงภาค ๓ จึงมีความเห็นสำหรับพระราชบัญญัติภาษีมรดกนี้ควรออกใช้อย่างยิ่งที่ว่าเก็บภาษีคนมั่งมีนั้นถ้าหมายถึง Tax on wealth

แล้วก็หมายความว่าเก็บภาษีบนความมั่งมีต่างหาก ซึ่งต้องเฉลี่ยมา
เสียภาษี เพราะรัฐบาลจะทรงอยู่ไม่ได้ ถ้าไม่มีเงิน ด้วยพนักงาน
ของรัฐบาลไม่ได้กินลม รัฐบาลต้องจ้างมาทำงาน ก็ต้องหาเงิน
มาจ่ายเป็นเงินเดือนซึ่งต้องเก็บภาษี คนซึ่งต้องเก็บภาษี และถ้าเก็บจากความมั่งมีแล้ว
ก็ไม่มีใครเดือดร้อน จึงสมควรแล้วที่จะออกพระราชบัญญัตินี้

นายสงวน ตุลารักษ์ แกล้งว่ามีความเห็นตามพระยานิติศาสตร์ ฯ
กล่าว และปัญหาที่ว่าควรออกพระราชบัญญัตินี้หรือยังนั้น ขอ
สนับสนุนว่าควรออก เพราะเวลานี้รัฐบาลจนถึงกับต้องดุลงข้าราชการ
ออก รู้สึกว่าลำบากกันอยู่มากแล้ว และโครงการนี้ ซึ่งรัฐบาล
จะดำเนินไปใหม่ก็ต้องใช้ทุน ต้องพยายามหารายได้มาเป็นทุน เพื่อ
ประโยชน์สำหรับบำรุงบ้านเมืองให้รุ่งเรืองไปได้ ไม่ควรรออยู่

นายยล สมานนท์ กล่าวว่า ตามพระยาปริดา ฯ กล่าวนั้น
นโยบายของคลังคงไม่คิดสะสมเงินเกิน กว่ารายจ่าย เพราะการที่
เสนาบดีคลังคนใดเก็บเงินเพื่อให้มีรายได้มากกว่ารายจ่ายเกินควร
นับว่าบกพร่องเท่าที่หารายได้ไม่พอรายจ่ายเหมือนกัน และพระยา
ปริดาฯ กล่าวว่า การเก็บภาษีมรดกนั้นรัฐบาลควรจะรอเก็บในเมื่อ
คนมี ๆ เงินมาก ๆ ก่อนนั้นเห็นว่าบางประเทศไม่ใช่เก็บจากคน
มั่งมี ประธานคณะกรรมการราษฎรได้กล่าวแล้วว่า incident ตก
อยู่แก่ผู้รับมรดก จึงเห็นควรที่จะเก็บภาษีมรดกแต่เดี๋ยวนี้เพราะ

พวกนี้ไม่ต้องทำอะไร ได้เงินมาอย่างลายนวล และ incident นั้น
มิได้ตกอยู่กับผู้ตาย ตกอยู่กับผู้รับ

พระยาปริตานฤเบศร์ ตอบว่า ตามที่พระยานิติศาสตร์ ฯ กล่าว
นั้นหมายถึงว่าจะเก็บภาษีคนเศรษฐี (Tax on wealth) นั้น ความ
จริงมิใช่เช่นนั้น เวลานี้ราษฎรเมืองไทยยังไม่มั่งมีสมบูรณ์ที่จะเสีย
ภาษี และตามที่นายสงวน ตุลารักษ์ กล่าวว่ารัฐบาลจะต้องดูลดคน
ออกไปนั้น การที่รัฐบาลต้องดูลดคนออกในระหว่าง ๑๐ ปีนี้
๓-๔ ครั้งแล้วนั้นเป็นความผิดของรัฐบาล และที่ว่ารัฐบาลเราจนนั้น
ก็เห็นใจ เพราะเนื่องจากการค้าขายตกต่ำ ส่วนที่นายยล สมานนท์
กล่าวว่าการเก็บภาษีภาระไม่ได้ตกแก่ผู้ตาย ตกแก่ผู้รับมรดกนั้น เรา
จะไม่คิดบ้าง หรือว่า เมื่อพ่อแม่ยังมีเมื่อตายแล้วจะ ตายแล้วจะไม่ปล่อยให้ลูกหลาน
มั่งมีด้วย เพราะการที่เขาพยายามสะสมทรัพย์ ไว้ ก็เพื่อลูกหลาน
หากจะเก็บภาษีเสียเช่นว่านี้ก็ควรคิดให้ดี และถ้าจะถือหลักเช่นว่านั้น
ก็แปลว่ารัฐบาลไม่ประสงค์จะให้คนมั่งมี ซึ่งคิดว่าเป็นนโยบายผิด
นโยบายที่ถูกนั้นก็คือ ต้องพยายามปรนให้อ้วนเสียก่อน เป็น ข้อสำคัญ
จึงเห็นว่าภาษีนี้นี้แม้จะมีก็ควรเก็บแต่น้อย เช่น คนละ ๖ บาทเป็นทำนอง
ภาษีรายได้ ก็จะงามดี และทั้งนี้มิใช่จะมีความเห็นเป็นการคัดค้าน
โดยตรง (direct opposition) ก็หาไม่ แต่ว่าอัตราที่วางไว้นั้นค่อนข้าง
ข้างจะแรง

หลวงประดิษฐมนูธรรม แกล้งว่า การที่รัฐบาลดุษฎีคนออก เพราะความจนนั้น ความจริงเป็นความคิดเฉพาะตัวนายสงวน ส่วนการเก็บภาษีมรดกจากราษฎรนั้น เท่าจำนวนที่เราได้วางข้อ ยกเว้นไว้ ๒๕,๐๐๐ บาท นั้นก็ดีแล้ว เพราะคนที่มีเงินมากกว่านั้น ถ้า จะพูดตามศัพท์เจ้าคุณปริศนาก็กล่าวได้ว่าอ้วนบ้างแล้ว และแม้กระนั้น เราก็มิได้เก็บแรงเลย เรายากเก็บพวกที่มีมาก ๆ เช่น ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท คิด ๓๐ % ก็เห็นว่าไม่เป็นภาษีที่มากเลย ส่วนที่พระยาปริศนาคึ่งแจ้ง ว่าควรเก็บภาษีเป็นทำนองรายได้นั้น ภาษีเช่นนี้ความจริงก็ดำริและเป็น นโยบายที่เสนาบติคลังกำลังดำริอยู่เหมือนกัน สำหรับภาษีมรดกนั้น พิจารณาตามอัตราแล้ว ผู้ที่มีน้อยกว่า ๒๕,๐๐๐ บาทก็ไม่ต้องเสีย การเก็บภาษีมรดก วัตถุประสงค์ที่จะเก็บมีว่า ธรรมดาเมื่อบุคคล มีทรัพย์โดยได้มาจากการทำมาหากิน ซึ่งต้องอาศัยฝูงชนที่ร่วมกันอยู่นี้ คิดดูตามลำพังจะเพาะคนหนึ่ง ๆ นั้นจะมีกำลังหาได้ทั้ง ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท หรือการที่มีมากก็อาศัยฝูงชนที่ทำให้ร่ำรวย เช่นคนมีที่ดินซื้อที่ดินไว้ เพียงราคาเล็ก ๆ น้อย ๆ ต่อมาที่ดินแถวนั้นมีคนอยู่คับคั่งที่มีราคา แพงขึ้นทั้งหลาย ๆ เท่าตัวดังนี้ใครทำให้เจ้าของที่ดินรวย ไม่ใช่ฝูงชน หรือ ฉะนั้นเมื่อคนนั้นตาย การที่จะเก็บภาษีก็เป็นภาระหนักเข้าหาความ ยุติธรรม เราต้องการที่สุดที่จะสมานฐานะระหว่างคนมั่งมีกับคนจน จึงเห็นว่าการเก็บภาษีมรดกจะทำความเสมอภาคมากขึ้นไปได้ ถ้าไม่ คิดป้องกันเสียก่อนแล้วภายหลังจะลำบาก

นายประยูร ภมรมนตรี กล่าวว่าภาษีมฤตกนี้เป็นภาษีพิเศษไม่
 อารตามปกติซึ่งเก็บเป็นรายได้ของแผ่นดิน ในเมืองต่างประเทศ
 มากเก็บเอาอากรมฤตกไว้เพื่อประโยชน์ในการใช้จ่ายเกี่ยวแก่
 พิเศษของประเทศ เช่นใช้หนี้ บำรุงการศึกษา สงเคราะห์คนอนาถ
 และการสุขาภิบาล เป็นต้น ซึ่งเป็นเงินบำรุงประเทศ เพราะฉะนั้นความ
 เข้าใจเสียว่าอากรมฤตกที่จะเก็บนี้ก็เพื่อใช้ในการพิเศษ

พระยาศรีวิสารวาจา แกล้งว่าปัญหาที่สภา ฯ วินิจฉัยในเวลา
 นี้ มีว่าสภา ฯ จะรับพิจารณาพระราชบัญญัติภาษีมฤตกกันหรือไม่
 พระยาปริดา ฯ กล่าวว่า หลักการนั้นไม่ขัดข้อง เพราะฉะนั้น
 จึงขอเสนอให้ลงมติรับรองเสีย

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ในการที่จะลงมตินั้นมีปัญหาอยู่ว่า
 พระราชบัญญัติภาษีมฤตกฉบับนี้จะออกหรือไม่ ออกหรือไม่ หรือว่าจะรอไป
 จนถึงสมัยที่ ๒ ดังพระยาวิชัย ฯ เสนอ ฉะนั้นจึงถามความเห็นต่อที่
 ประชุมว่าจะให้ออกได้หรือจะให้รอจนถึงสมัยที่ ๒ สมาชิกส่วนมาก
 ลงความเห็น ว่า ควรจะออกใช้พระราชบัญญัติภาษีมฤตก แต่บัดนี้ไป
 ไม่ต้องลงไว้จนถึงสมัยที่ ๒ เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ได้ลงมติว่าไม่ต้องรอ
 ไว้ถึงสมัยที่ ๒

นายมานิต วสุวัต แกล้งว่าไม่ควรตั้งอนุกรรมการไปพิจารณา
 หลวงอรรถสารประสิทธิ์ รับรอง

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า จะควรตั้งอนุกรรมการไปพิจารณา
 หรือไม่ สมาชิกส่วนมากได้ลงมติว่า เห็นสมควรตั้งอนุกรรมการ
 เป็นอันว่าที่ประชุมตกลงให้ตั้งอนุกรรมการไปพิจารณา

ประธานสภา ฯ มอบให้รองประธานนั่งเป็นประธานแทนแล้ว
ลงมาแถลงว่ายินดีที่ได้รับตั้งเป็นประธานอนุกรรมการพิจารณาเรื่อง
แต่ว่าสมาชิกทั้งหลายเชื่อแล้วหรือว่าข้าพเจ้าจะเป็นผู้เที่ยงธรรมใน
เรื่องนี้ จึงอยากขอให้คิดและทั้งข้าพเจ้าเองก็เป็นผู้มีส่วนได้เสียใน
การพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ และรู้สึกว่าจะกะทบกระเทือนจึง
ขอแสดงให้ทราบ ที่นี้กล่าวถึงหน้าที่อนุกรรมการ จึงอยากขอความ
เห็นว่านโยบายที่จะออกพระราชบัญญัตินี้เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ได้เถียงกันมา
หรือไม่ เช่นที่พระยาปริดา ฯ กล่าวว่า ถ้าจะออกก็ให้เบาหน่อยเป็นต้น
และจะอนุญาตให้ที่ประชุมอนุกรรมการซึ่งไปพิจารณานั้นเสนอความเห็น
หรือไม่ หรือจะให้ทำไปตามความที่ร่างเสนอนี้โดยไม่มีความเห็น
เพราะฉะนั้นจึงอยากขอให้ที่ประชุมลงมติมอบอำนาจให้อนุกรรมการ
ไปพิจารณาต่อไป

ประธานคณะกรรมการราษฎร แถลงว่า ที่เสนอเจ้าพระยาพิชัย
ญาติเป็นประธานอนุกรรมการนั้น ก็เพราะมีความรู้สึกอยู่ ๒ ประการ
กล่าวคือ ตามที่ได้เคยร่วมงานกับเจ้าพระยาพิชัยญาติ รู้ว่าท่านมีเงิน
คนหนึ่งในเมืองไทยและมีมากด้วย แต่ว่าอาศัยที่ได้เคยร่วมงานกันเคยพูด
กัน เจ้าพระยาพิชัยญาติได้เคยพูดเสมอ และทั้งในสนาบดีสภาของรัฐบาล
เก่าก็เคยพูดว่า ควรจะออกพระราชบัญญัติภาษีมฤตก เพราะฉะนั้นก็
แสดงให้เห็นความจริงใจ แล้วและในการที่ตั้งให้ท่านเป็นประธานก็

คงจะไม่คิดถึงมฤตคของท่าน ๆ คงจะคิดเก็บภาษีธรรมดาทั่วไปมิใช่
เฉพาะแต่ของท่านเอง เหตุนี้จึงได้เสนอให้เป็นประธาน ส่วนใน
เรื่องหน้าที่ของอนุกรรมการนั้น เราไม่ประสงค์แต่เพียงให้เป็นคนเขียน
หนังสือให้เพราะเหตุหรือตัดแปลงถ้อยคำอย่าง Reduction Committee
เท่านั้น หลักใหญ่ในการที่จะเก็บภาษีก็คือเก็บจากกองมฤตค แต่
ว่าวิธีเก็บอย่างไร มากน้อยเท่าใดนั้นเห็นว่าอยู่ในอำนาจของอนุกรรม
การที่จะแก้ไขแสดงความเห็นมาให้สภานี้พิจารณาอีกครั้งหนึ่ง มิใช่
ว่าจะมัดมือไปให้เขียนหนังสืออย่างที่พูดเท่านั้น

รองประธานทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า บัดนี้จะได้ลงมติ
รับรองอนุกรรมการตามที่ประธานคณะกรรมการได้เสนอไว้ ๕ นาย
เจ้าพระยาพิชัยญาติ ประธานอนุกรรมการ พระยาราชวังสัน
พระยาไชยศสมบัติ นายเนบ พหลโยธิน และหลวงตากกรรมบดี
ฉะนั้นจึงถามความเห็นที่ประชุมว่าตามรายนามที่กล่าวนี้จะเห็นสมควร
อย่างไร ไม่มีผู้ใดคัดค้านเป็นอันว่าที่ประชุมลงมติรับรองอนุกรรมการ
ที่เสนอนั้น

เจ้าพระยาพิชัยญาติ กล่าวว่า ใครจะได้อนุกรรมการเพิ่มขึ้น
อีกเพื่อช่วยค้นคว้ากฎหมายให้ จึงเสนอขอให้ตั้งหลวงสินชาติโยธา
รักษ์ และพระยามานวราชเสวีเข้าร่วมมือด้วย

พระยาประมวญ เสนอ นายมังกร สามเสน

นายประยูร ภมรมนตรี รับรอง

พระสุธรรม ฯ เสนอ นายวิเชียร สุวรรณทัต

พระยานิติศาสตร์ฯ รับรอง

รองประธาน ฯ ทำการแทน ประธานสภาฯ กล่าวว่า บัดนี้มีผู้เสนอ

รายชื่อกรรมการอีก ๔ นาย คือ พระยามานวราชเสวี หลวงสินาดโยธารักษ์ นายมังกร สามเสน และนายวิเชียร สุวรรณทัต ฉะนั้นที่ประชุมจะเห็นอย่างไร ไม่มีผู้ใดคัดค้านเป็นอันว่าที่ประชุมลงมติรับรองอนุกรรมการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติภาษีมฤตก พุทธศักราช ๒๔๗๕ มี ๙ นาย คือ เจ้าพระยาพิชัยญาติเป็นประธาน พระยาราชนิกูล พระยาไชยยศสมบัติ นายแนบ พหลโยธิน หลวงคหกรรมบดี พระยามานวราชเสวี หลวงสินาดโยธารักษ์ นายมังกร สามเสน และนายวิเชียร สุวรรณทัต

หลวงอรรถสารประสิทธิ์ เสนอขอให้ถือเรื่องที่พิจารณากันวันนี้เป็นความลับ

ที่ประชุมอนุมัติเห็นชอบด้วย

ประธานสภาฯ ได้กลับขึ้นนั่งเป็นประธานตามเดิมแล้วกล่าวว่า ได้รับหนังสือจากหม่อมเจ้าวิบูลย์สวัสดิวงศ์ราชเลขานุการในพระองค์ ฉะบับหนึ่ง ความว่าหม่อมอาเธอร์ แมคโดนัลด์ แห่งประเทศอเมริกา แสดงความประสงค์จะได้ขนาดสูงต่ำและส่วนร่างกาย ของสมาชิกแห่งสภานี้เพื่อประโยชน์ในการศึกษา เพราะฉะนั้นจึงขอเสนอให้ทราบว่าจะควรจัดการอย่างไร

ประธานคณะกรรมการราษฎรกล่าวว่า ในชั้นนี้ควรเพียงแต่ แจ้งให้สมาชิกของสภาทราบทั่วกันแล้ว
เท่านั้นก็พอ ส่วนการที่จะให้
หรือไม่นั้น สุดแท้แต่ใจสมัครของสมาชิก
ที่ประชุมเห็นชอบด้วย
เลิกประชุมเวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา

	หลวงคหกรรมบดี
	ผู้จดยางาน
รายงานฉบับนี้ กรรมการธิการ	นิติศาสตร์
ได้ตรวจและสภาผู้แทนราษฎร	ปรีชาานุศาสน์
ได้รับรองแล้วแต่วันนี้	นายมังกร
พญ.	วุฒิสาสตร์
	จรูญ

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร